2.3.1981.

Τὰ δυὸ ἀδέλφια καὶ τὸ μαῦρο σελάμι.

Μὲς τὴν Τελάρη, σύγαρε τὸ δέλφο καὶ σαρανορένσαρε ἕνα ἔργο: Τὰ δυὸ ἀδέλφια καὶ τὸ μαῦρο σελάμι.

Ἡ μέρα ἦταν βροχερή, ἀλλὰ δὲ μᾶς ἔνοιαζε, γιατὶ εἴμαστον ὁλα χαρουμένα, καὶ ὅταν φλασαρε τὸ δέλφο, δὲν ἔβρεχε.

Τὰ σύννεφα σὰν εἶχε σάλε ὁλὴν συνοφὴ ἦταν: τὰ δέντρα, τὰ χαρούδια, τὸ μαῦρο βουνό, τὸ σελάνι, τὸ μαῦρο σελάμι.

Οἱ ἀνθρώποι τοῦ ἔχανε ἦταν: ἡ κυρὰ Νεράιδα Νερέικα, ὁ ἀρχοντας ἥρως, τὸ σκυρτελάνι, τὸ καλὸ Πνεῦμα, ὁ Χιονόλος, ἡ Μορφή, ὁ καλὸς βάλραχος, ἡ καρδιαρδὴ χρύνα ἡ Σλουρή. Ἡ ἀνθρωσιὰ τοῦς ἦταν καλή, γιατὶ μᾶς ἔκανε καὶ χεροῦσε, ἦταν χεροῦα ἡ ἀνθρωσιὰ τοῦς.

Τὸ σαραμέδι ἄρχισε μὲ μιὰ γριὰ γυναίκα καὶ ἄρχισε: Μιὰ φορὰ ζοῦσε μιὰ εὐλογημένη καὶ χαρουμένη χώρα, ἡ Δυωρία. Ζοῦσε ὁ αὐτὴν τὴν χώρα ὁ Χιονόλος κι ἡ Μορφή. Κανένας δὲν ἤξερε τὸ ἀρνὶ τοῦς ὄνομα. Ἡ Μορφὴ μὲ τὸ Χιονόλο ἔσαζαν χαρούμενα τὴν Μορφὴ τὴν ἔβγαζαν ἔξω, γιατὶ ἦταν σὰν τὰ χαρούμενα καὶ τραγουδοῦσε. Τὸ Χιονόλο τὸν ἔβγαζαν ἔξω, γιατὶ ἦταν σκυρτελάνι. Ἡ Μορφὴ ἀσφαλιστικὲ ἀσὸ τὸν ἀδέλφο τοῦς καὶ τὸ καλὸ Πνεῦμα ἔφερε τὸ μαῦρο σελάμι καὶ χώριζε τὰ δυὸ ἀδέλφια. Δὲ μποροῦσε οἱ καλοὶ νὰ τὸ σφάσουν.

Τὸ σκυρτελὶ σὰν σκλάβος σύγαρε κι ἔβγασε τὴν Μορφή.

Ὁ ἄρχοντας ἥρως σύφερε τὸ Χιονόλο τὴν κυρὰ Νεράιδα Νερέικα, κι αὐτὴν τοῦ ἔδωσε τὴ μαγικὴ φλογέρα τοῦς. Ὅταν τὴν ἔσαζε τρὶς φορὲς ἐξαφανίζοταν γιὰ τοὺς καλοὺς.

Κλὰ σύγαν τὴν χρύνα καὶ αὐτὴν σφάσε τὸ Χιονόλο ἀσὸ τὸ μαῦρο σελάμι, σὰν ἦταν μόνο ἕνας μαῦρος μεγάλος μονοσέλος, καὶ ἀμέσως τὸν λύζαν καὶ τὸν ἔφυγαν. Τότε βρῆκαν τὴν Μορφὴ καὶ ἀγκαλιάστηκαν καὶ χάρηκαν

Τότε έφερναν τον καπετάνιο βάλραχο, και δεν ε-
δε τον Κυριάκο, γιατί ήταν καπετάνιος βάλραχος και
φίλος του καπετάν Πετρέλας. Αυτός ο βάλρα-
χος ήταν και φίλος της κυρής Νεράιδας Νε-
ράιδας.

Έτσι βρέθηκαν σαν μαζί τα δυο αδέλ-
φια και δεν τα'χανε χωρίσει από το καπε-
τάν Πετρέλα με το μαύρο του σκάφος. Το καπε-
τάν Πετρέλα σώζει ο μαύρος βαρκάς μαζί και το
μαύρο σκάφος του.

Η Δυστυχία συνοδεύει τη Κυριακή. Το μαύρο
σκάφος, συνοδεύει τους ταύρους σαν ήρθαν στη
Κυριακή, και χώρισαν τα δυο αδέλφια τη Κυρι-
ακή. Τη χώρισαν οι δυο μέρες έσσω χωρισαν τα
δυο αδέλφια. Όταν σκάσαν η γριά, έφυγαν το
σκάφος, ταχτικά έφυγαν οι ταύροι.

Μαύρ' άρτος σκό σκόνι από' όλα τ' άλλα δε'λφα
γιατί μας μυά γιά τη σκαλιδα μας.

Ανδρέου Ειρήνη Γεωργίου Ε4.
Δ' Δημοτικό Σχολείο Λεμεσού
Κύκλος Β'

ΒΕΠ 1.6